

C
E
R

Ministrul Apărării Naționale, Ioan Mircea Pașcu, a participat la bilanțul Statului Major al Forțelor Aeriene

**Fete în uniformă,
la cursul de subofitieri**

**GINGĂȘIE,
RÂVNĂ,
MATURITATE** pagina 4

**APROAPE
TOTUL
DESPRE
REFORMA
FORTELOR
AERIENE**

pagina 2

**CADET-
LA
ȘCOALA
AMERICANĂ**

pagina 6

**Eveniment artistic
la
Cercul Militar Național**

**Expoziția
pictorului
Valentin
Tănase** pagina 7

**Cabana
Aviatorilor
are
viitor!**

pagina 8

CORNER STONE 2003

Începând cu jumătatea lunii mai, timp de două luni, în Dobrogea se desfășoară, în premieră pentru România, exercițiul multinațional de geniu CORNER STONE 2003.

La exercițiu participă forțe și mijloace din Albania, Bulgaria, Grecia, Macedonia, România, Statele Unite ale Americii și Turcia.

Comandamentul exercițiului este dispus în clădirea ce va găzdui, în curând, comandamentul Brigăzii Multinaționale de Geniu (SEEBRIG). Subunitățile lucrătoare sunt cazate în apropierea locurilor în care își vor desfășura activitatea. Concepția exercițiului prevede ca resursele financiare asigurate de partea română și americană să fie destinate executării unor lucrări pentru obiective militare și în folosul societății civile. Concret, resursele financiare asigurate de partea română vor servi la executarea de amenajări rutiere în Poligonul Capu Midia și lucrări specifice aviației, constând în platforme pentru aeronave, în Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu. Partea americană, prin resursele asigurate, va executa lucrări pentru dispunerea, parcare și operarea unor aeronave de capacitate mare, iar în folosul societății civile, în comuna Corbu, va construi un corp nou de școală, cu două clase, grupuri sociale și alte facilități, concomitent cu repararea și modernizarea școlii existente.

Statul Major al Forțelor Aeriene participă la CORNER STONE 2003 cu un

detașament format din 180 de militari (incluși în comandamentul exercițiului, în două subunități de geniu lucrătoare, poliție militară, asistență medicală, în grupul de sprijin) care au la dispoziție 26 mijloace de geniu și auto. Subunitățile de geniu lucrătoare își vor desfășura activitățile în Poligonul Capu Midia și în Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu, fiind comandate de locotenentul Ștefanel Giuhat, respectiv sublocotenentul Mihai Drăgoi. Volumul lucrărilor planificate a se executa de partea română cuprinde 3.000 tone de material de carieră și balastieră și 2.000 metri cubi de betoane de clase diferite. Subunitățile sunt înzestrate cu aparate de măsură și control topogodezice de înaltă performanță, absolut necesare asigurării unui înalt nivel calitativ lucrărilor.

Colonelul Titi Muzaș ne-a precizat că "participarea la acest exercițiu va însemna, în primul rând, verificarea capacității de intervenție și lucrative a subunităților din Brigada Multinațională de Geniu. Totodată, ne va oferi posibilitatea cunoașterii tehnicii și metodelor de lucru ale geniştilor din alte țări, aplicării procedurilor de lucru pe linie logistică într-un mod unitar, punerii în practică a unor măsuri de asigurare de luptă care vizează paza și apărarea dispozitivelor ce vor fi ocupate de trupele implicate în exercițiu, potrivit standardelor NATO, și, nu în ultimul rând, a realizării unor importante lucrări, care rămân în exploatarea noastră". (C.P.)

APROAPE TOTUL DESPRE REFORMA FORTELOR AERIENE

- interviu cu comandorul Marcel Stoian -

În anii care au trecut de când a început reforma în Armata Română, ne-am convins cu toții că acest proces este pe cât de îndelungat, pe atât de complicat. Complicat și chiar contradictoriu. Într-o discuție cu comandorul Marcel Stoian, șef de secție în Statul Major al Forțelor Aeriene, am încercat să lămurim ce a însemnat, ce înseamnă reforma din perspectiva structurii pe care o conduce.

- Domnule comandor, vă propun să începem discuția noastră cu o scurtă... istorie a reformei în Forțele Aeriene.

- Cred că putem vorbi de patru etape distincte ale acestui proces.

Prima ar începe în 1990 și s-ar încheia în 1993. În acest timp, cele două comandamente, al aviației și al apărării antiaeriene a teritoriului, au efectuat îmbunătățiri organizatorice în cadrul structurilor subordonate.

Între 1994 și 1997 are loc procesul de unificare a Comandamentului Aviației și Comandamentului Apărării Antiaeriene a Teritoriului. Un fenomen pe cât de complex, pe atât de delicat, dar au existat suficient pricepere, suficient înțelegere, încât lucrurile să evolueze în limite normale.

După 1997 și până în 2000 s-a impus o serie de operațiuni de perfecționare a structurilor noi apărute după unificare. În paralel, s-au efectuat studii serioase, ample referitoare la reorganizarea Forțelor Aeriene într-o concepție nouă, adaptată noilor exigențe și care să realizeze condițiile necesare interoperabilității structurilor noastre cu cele din țările NATO.

Perioada 2001-2003 este cea mai

dinamică, cea mai profundă, cu desființări de unități, cu restructurări și resubordonări.

Vreau să fac o precizare: această etapizare este una personală, de lucru, nu are pretenția că este și una corectă din toate punctele de vedere.

- Eu cred că este foarte bună. Până mai apare una "mergem" cu aceasta. Mai ales că a fost făcută de un expert în domeniu. Iar în legătură cu acest fapt, vă rog să prezentați, pe scurt, obiectul activității secției pe care o conduceți.

- Activitatea prioritară a secției noastre este aceea a elaborării proiectelor statelor de organizare pentru toate structurile din Forțele Aeriene. La fel, ne revin sarcini deosebit de importante în zona asigurării tehnico-materiale, a constituirii, repartiției și folosirii stocurilor, precum și în activitatea de rechiziții.

- Așadar, domeniul foarte ample, pentru gestionarea cărora este nevoie de o muncă intensă, de o activitate de mare complexitate și diversitate. Presupun că aveți o echipă formată din oameni de valoare. Cine sunt aceștia?

-Aveți dreptate. Întregul personal se implică eficient, cu profesionalism în rezolvarea problemelor. De aceea este și dificil să fac nominalizări, apare pericolul să nedreptățesc pe cineva. Totuși, voi menționa pe colonelul Ion Gătej, pe maiorii Marian Onofrievici, Gheorghe Arsene, Marian Antonache, pe plutonierul-major Constantin Mitruiț, pe salariații civili Stela Gavotă. Iar exemplele ar putea continua.

- Domnule comandor, în preocupările dumneavoastră de serviciu intră și problemele de rechiziții. De regulă, până mai ieri, aceste domenii erau tabu. Cum stau lucrurile astăzi, mai ales din perspectiva atribuțiilor pe vă revin?

- Expresia cea mai cuprinzătoare privind acest domeniu este aceea de limpezire a problemelor. Cadrul normativ în care ne mișcăm acum este mai suplul, mai coerent, ține seama de realități. Eliminarea unor elemente anacronice din algoritmul anterior

conduce la relații, la raporturi clare între agenții economici și structurile cu atribuții privind rechizițiile de bunuri și servicii și, de aici, la optimizarea planificării, a gestionării acestei activități.

În condițiile reducerii efectivelor la pace, activitatea secției noastre a căpătat alte dimensiuni, alte valențe. Sigur, rămâne o activitate complexă, de importanță majoră, căreia îi acordăm toată atenția necesară.

Folosirea calculatoarelor în pregătirea și desfășurarea mobilizării conferă rigoare și ritm, ceea ce conduce la reducerea timpului necesar pentru o operațiune sau alta și chiar a numărului de persoane cu atribuții în domeniu.

Noua realitate ne oferă variante de lucru mai numeroase, cu beneficii evidente. Iată, de pildă, militarii angajați pe bază de contract îndeplinesc acum o serie de funcții care erau "repartizate" fără discuția cadrelor, ceea ce era în detrimentul executării misiunilor de luptă.

- Să înțeleg, domnule comandor, că la vreme de reformă, de restructurare, compartimentul dumneavoastră a fost un fel de precursor, de înainte mergător?

- Nu vreau să exagerez în nici un fel, dar, tehnic vorbind, în cele mai multe dintre cazuri misiunea noastră a fost să parcurgem zone cu totul și cu totul noi, în care să ținem cont de condiții restrictive și chiar contradictorii. De pildă, în proiecția unei noi structuri, indiferent de dimensiunile ei, trebuie să îți seama de piramida gradelor, de raportul ofițeri-subofițeri, de diminuarea funcțiilor de militar în

termen și creșterea numărului celor ce urmează a fi încadrate de militari angajați pe bază de contract. Dar nu poți ignora situația de fapt, cererile celor ce vor comanda structura, sfaturile celor de la eșaloanele superioare, experiențele anterioare sau opțiunile șefilor direcți.

Pericolele sunt mari fiindcă o dată adoptată o soluție, sub presiunea timpului și a cascadei de exigențe, de așteptări, eventualele greșeli vor fi greu de corectate. De aici și necesitatea unui autocontrol permanent, a lucrului responsabil, de acuratețe și probitate profesională.

- Care ar fi problemele mari cu care vă confrunțați cel mai frecvent?

- Una dintre aceste probleme este, așa cum am mai spus, timpul. În ideea că mai mereu avem mult de lucru pe segmente de timp foarte mici. Alta ar fi aceea că reforma a trecut și peste structura noastră. Astfel, o parte din oamenii foarte bine pregătiți, cu experiență în domeniu, au trecut în rezervă, iar formarea celor care să le ia locul și de drept, dar și de fapt, este de durată, specificul secției noastre fiind unul aparte. Și între atâtea altele, mai mult sau mai puțin importante, vreau să menționez ceva care m-a surprins în ultima vreme: o implicare insuficient adecvată procesului de reformă din partea unora dintre factorii responsabili din structurile pe care le-am reprojecțat.

- O satisfacție?

- Aceea că, la această oră, în categoria noastră de forțe armate funcționează în proporție de 70-75 la sută structuri noi. Structuri la a căror proiecție am contribuit și noi.

Interviu realizat de DUMITRU AMARIEI

Orice discuție privind siguranța zborului implică înțelegerea a ceea ce reprezintă aceasta. În nici un caz un fapt. Siguranța zborului este o stare. Este o caracteristică, un atribut al desfășurării procesuale din interiorul sistemului aviației. Este o variabilă determinată multifactorial de interdependentele dintre elementele sistemului.

Siguranța zborului nu poate fi măsurată numai pe baza evaluării "stării tehnicii", căci ceea tehnic implică niște instrucțiuni de operare.

De asemenea, nici acestea nu pot fi un indicator definitoriu, deoarece orice S.O.P. (Standard Operational Procedure) este conceput și aplicat de oameni. Care oameni, la rândul lor, sunt mai bine sau mai slab pregătiți, mai mult sau mai puțin motivați să lucreze singuri sau în echipă, mai odihniți sau mai obosiți etc.

Astfel, starea de siguranță a zborului este optimă când elementele amintite anterior se îmbină armonios, și este deficitară atunci când, la diferite niveluri, apar erori conceptuale, tehnice sau de comunicare.

Practic, singura modalitate de a evalua siguranța zborului este de a cuantifica și insuma numărul "erorilor", nivelul siguranței fiind invers proporțional cu numărul acestora.

Pornind de la aceste considerente, s-ar putea trage concluzia că misiunea

SIGURANȚA ZBORULUI

□ considerente teoretico-științifice și metodologice □

Secției Securitate Zbor ar fi doar contabilizarea statistică a numărului erorilor - al evenimentelor - legate de zbor, apărute pe timpul activităților din bazele aeriene.

Nimic mai fals. În virtutea îndeplinirii strategiei Statului Major al Forțelor Aeriene privind activitatea de zbor, misiunea prioritară a Secției este prevenirea evenimentelor de aviație.

Iar pentru a preveni, trebuie să cunoști. Dar ce este cunoscut?

Pe de o parte, lanțul causal al faptelor și stărilor care au generat unul sau mai multe evenimente de aviație asemănătoare. Iar o dată identificați factorii contributivi, se pot elabora recomandările necesare privind modificările sistemice necesare înlăturării cauzelor care le-au produs.

Pe de altă parte, simpla investigare "post factum" nu este suficientă. Avem deja o bază de date impresionantă, beneficiind de cunoașterea teoretică a modelelor explicative ale evenimentelor, pentru a putea elabora un model predictiv nu mai este nevoie decât de o cunoaștere "pro-activă".

Astfel, la nivelul Secției, în sensul solicitat de conducerea Statului Major al Forțelor Aeriene, a fost planificat și se desfășoară un program de cunoaștere a "stărilor" - o radiografiere a bazelor aeriene - așa cum sunt ele, cu

bune, cu rele, cu tradiții și speranțe. Este evident scopul unei astfel de "fotografii": identificarea și diagnosticarea factorilor de risc ce pot influența în sens negativ cursivitatea, normalitatea și eficiența activităților.

Această activitate urmărește trei dimensiuni. Prima este cea "culturalizantă"/"educațională". În acest sens, în toate unitățile, gheața "s-a spart" prin oferirea de informații către personalul aeronautic și de comandă. Acestea au cuprins concepte și metodologii privind siguranța zborului elaborate în cadrul Secției sau acumulate în urma participării la o serie de activități internaționale, precum și analize statistice și calitate privind nivelul de siguranță a zborului în anul 2002, și, prin extensie, în ultimii 11, 22 și, respectiv, 33 de ani.

A doua dimensiune poate fi denumită "porți deschise comunicării". Ideea de bază este aceea că experiența personală sau metodică se transmite cel mai bine pe calea dialogului, a dezbaterilor care să cuprindă diversitate de idei, a descrierilor cu înaltă încălzire afectivă și cognitivă. Totodată, prin munca de grup, se identifică factorii de risc primari și, astfel, corecții pe loc sau prin elaborarea ulterioară a unor recomandări.

Cea de-a treia dimensiune este diagnostică. Deși aparent pot fi confundate cu "un control de îndrumare", activitățile specifice acestei dimensiuni au un rol constatativ, și nu unul punitiv. Evaluarea fiabilității stării tehnicii, evaluarea validității metodelor și metodelor teoretice în vederea pregătirii pentru lupta în zbor nu s-au făcut în scop de a reproșa cuiva anumite deficiențe, ci în scopul cunoașterii în vederea remedierii a acelor stări disfuncționale care pot genera, prin implicațiile lor, evenimente de zbor.

Un caracter aparte și cu tentă de nouitate o reprezintă diagnosticarea psiho-socială a grupurilor umane, cu referire directă la personalul navigator.

Este un fapt la ordinea zilei că piloții susțin o testare psihologică în cadrul expertizei medicale periodice efectuate în vederea menținerii calității de personal navigator. Și așa stând lucrurile, s-ar putea pune întrebarea: "Atunci de ce niște teste în plus?"

Specificul acestor evaluări este cel mai bine reprezentat prin următorul exemplu: rezultatul evaluării performanței și randamentului unui individ ce pedalează o bicicletă medicinală, în barocameră, la înălțimea de 8.000 metri este altceva decât rezultatul evaluării performanței și randamentului aceluiași individ înhămat la o sanie,

împreună cu alți cinci-șase colegi, încercând să urce muntele Everest, precum și cu totul și cu totul altceva decât rezultatul performanțelor echipelor optime puse să realizeze o sarcină.

Cunoașterea relațiilor interumane din echipele de lucru, a motivației, coeziunii și disponibilității acestora de a face față sarcinilor, a factorilor ce pot influența "climatul psihologic de grup" ne dă informații deosebit de prețioase în evaluarea a ceea ce, în general, se denumeste "factorul uman al siguranței zborului".

Acest program s-a desfășurat până acum în patru baze aeriene (Fetești, Titu, Timișoara și Câmpia Turzii) și va continua să se extindă și în celelalte.

Informațiile colectate vor fi analizate primar, în sensul cunoașterii fiecăreia, și, secundar, în sensul stabilirii "genului proximal și diferenței specifice".

În timp, această analiză secundară sperăm să se constituie într-un nou punct de plecare pentru cunoașterea teoretico-științifică și metodologică a siguranței zborului, adaptată realităților Forțelor Aeriene ale României și care să permită o mai bună gestionare a proceselor sistemice ce au ca rezultat activitatea de zbor.

Căpitan-comandor NICOLAE JIANU

ARMATA ROMÂNIEI – PE COORDONATELE INTEGRĂRII EURO-ATLANTICE

□ Eforturi intense în interior, aprecieri unanime în exterior □

La circa șase luni de la istoricul summit de la Praga, în cadrul căruia România și alte șase state europene au primit invitația oficială de aderare la NATO, țara noastră are suficiente motive și argumente pentru a spera în primirea de jure și de facto în Organizația Tratatului Nord-Atlantic, în luna mai 2004, când se va încheia ciclul procedural de ratificare a extinderii Alianței de către parlamentele celor 19 state membre ale NATO. Recentul vot din Senatul american, favorabil ratificării aderării celor șapte noi membri, ca și demersul președintelui SUA, George W. Bush, de a se întâlni, la Casa Albă, cu liderii diplomaților din țările invitate să adere la Alianță confirmă că România se află pe drumul cel bun, că se bucură de sprijinul multilateral al Statelor Unite, ca urmare a angajării și participării ferme la campania antiteroristă, la operațiile de menținere a păcii în diferite zone geografice ale Terrei.

În rolul și contribuția celor înrolați sub Drapelul Tricolor la câștigarea acestei poziții, la înfăptuirea obiectivelor de parteneriat stabilite pentru țara noastră sunt unanim apreciate atât pe plan intern, cât și internațional. Într-adevăr, situarea statnică a României de partea aliaților, contribuția ei de substanță la eforturile comunității internaționale pentru asigurarea stabilității și eliminarea terorismului internațional sunt recunoscute și elogiate cvasiunanim de principalele puteri și organisme internaționale. Ca să dăm doar două exemple, vom menționa scrisoarea de mulțumire adresată de președintele american, George W. Bush, președintelui român, Ion Iliescu, pentru angajarea fermă a țării noastre

în războiul din Irak, și discursul laudativ al șefului diplomației americane, Collin Powell, la adresa participării României pe fronturile antiteroriste și de menținere a păcii.

Angajată ferm în amplul proces național de integrare în NATO, Armata României a făcut și face eforturi considerabile pentru finalizarea reformei structurale, pentru implementarea obiectivelor de parteneriat, pentru sporirea interoperabilității forțelor nominalizate să participe la operații PpP, de apărare colectivă și la misiuni în afara granițelor țării. Sintetizând aceste realizări, recentul bilanț al Statului Major General și bilanțurile categoriilor de forțe ale armatei au conturat tabloul real, actual al Armatei României în drumul ei spre structurile euro-atlantice.

Astfel, obiectivul fundamental al reformei este în plină desfășurare și realizare: constituirea unei forțe robuste, suplă și flexibile, cu o pregătire pentru luptă solidă și posibilități reale de dislocare și susținere în teren, care să răspundă atât cerințelor de apărare națională, cât și celor de participare la apărarea colectivă, în strânsă corelație cu posibilele amenințări și cu resursele materiale și financiare aflate la dispoziție. Principalele accente în Ciclul III MAP vizează: ■ restructurarea și operaționalizarea forțelor ■ compatibilitatea cu structurile NATO ■ participarea la activități PpP, la operațiuni PpP conduse de NATO și în cadrul structurilor militare internaționale ■ managementul resurselor umane ■ reforma sistemului de învățământ militar ■ planificarea apărării ■ managementul spațiului aerian ■ sisteme de comunicații și informatică ■ logistică și infrastructură. Din cele 84 de obiective de

parteneriat angajate voluntar de România până în 2007, în prezent sunt îndeplinite mai mult de 40. Forța Obiectiv 2007 a fost deja conturată, ca efective și misiuni, și se află în curs de operaționalizare cele trei categorii de forțe armate – Forțele Terestre, Forțele Aeriene și Forțele Navale. Este, de asemenea, riguros planificată, restructurarea marilor unități și unităților din Armata României.

Un argument deosebit de puternic în favoarea integrării de facto și de jure a României în NATO îl reprezintă participarea remarcabilă a armatei române la operații în afara teritoriului național. La această dată, țara noastră are 1.276 de militari în diferite teatre de operații și are pregătiți 2.076 de militari pentru a îndeplini misiuni în afara teritoriului național. În spațiul ex-ugoslav acționează 738 de militari români, repartizați astfel: în SFOR: Detașamentul Național "BOSNIA" (68 militari); Detașamentul "OLANDA" – împreună cu militarii olandezi (38 militari români); o Celulă Națională de Informații (5 militari); personal de stat major în Comandamentul SFOR (6 ofițeri); în KFOR: o Companie de Infanterie, integrată în Brigada Multinațională "VEST" și în Detașamentul "ITALCON" (68 de militari); o Companie de Infanterie în cadrul Detașamentului de luptă aflat sub comandă belgiană (89 militari); un Pluton Control Trafic Rutier, integrat în contingentul grec (25 militari); 16 ofițeri și subofițeri de stat major în Comandamentul KFOR; o Celulă Națională de Informații (5 militari); Rezerva Strategică SFOR/KFOR (un Batalion de Infanterie cu 400 de militari, care se pot desfășura în dispozitiv în termen de 14 zile de la primirea solicitării).

În zona Afganistan/Golful Persic acționează 538 de militari: în cadrul Operațiunii "FINGAL" (Afganistan) – un Pluton de Poliție Militară (25 militari), 3 ofițeri de legătură, 6 ofițeri de stat major, o aeronavă "C-130 Hercules" (încadrată cu 14 militari de la Baza 90 Transport Aerian); în cadrul Operațiunii "ENDURING FREEDOM" (Afganistan) – 3 ofițeri de legătură, un ofițer în Grupul Combinat de Planificare, un Batalion de Infanterie (405 militari), 6 ofițeri de stat major în cadrul CJTF Bagram și 3 ofițeri de stat major în cadrul CJTF Hoa. De asemenea, România are 2 ofițeri în Comandamentul de Coordonare a Coaliției pentru Dezarmarea Irakului și 70 de militari în cadrul Companiei NBC din Kuwait.

Un total de 43 de militari români activează ca observatori ONU sau OSCE, astfel: 2 monitori în Georgia; 26 de observatori în Congo; 8 observatori în Etiopia/Eritreea; un observator și un monitor în Kosovo; 4 monitori în Macedonia; un ofițer special în Angola. În afară de aceștia, încă 365 de militari români sunt pregătiți să intervină, la cerere, fie în spațiul ex-ugoslav, fie în Orientul Mijlociu. În plus, 42 de militari români sunt angajați în diferite misiuni ONU de menținere a păcii (26 la MONUC; 8 la UNMEE; 6 la UNIKOM; unul la UNOA și unul la UNMIK).

Acestea sunt, pe scurt, argumentele României, din perspectiva armatei sale, în campania ei de integrare în NATO. Să sperăm că vor fi suficiente ca, peste un an, speranța să devină fapt împlinit și țara noastră să devină membru deplin al Alianței Nord-Atlantice.

Pagină realizată de colonel (r)
NICOLAE RADU

MONDO MILITARE

▶ TESTE CU RACHETE.

Potrivit postului italian de televiziune RAIUNO, Forțele Aeriene ale Indiei au testat cu succes o rachetă cu rază scurtă de acțiune de tipul "PRITHVI". Racheta are o "bătăie" de 175 kilometri și a fost lansată de pe o rampă mobilă, instalată în silozul din statul Orissa. La scurt timp după acest eveniment, Forțele Aeriene ale Pakistanului au testat, în replică, racheta cu rază scurtă de acțiune (210 kilometri) "Abdali". Rachetele recent testate pot transporta la țintă atât încărcături convenționale, cât și nucleare.

▶ MODERNIZARE.

Din Varșovia, agenția de presă REUTERS transmite că, recent, Guvernul Poloniei a aprobat semnarea unui contract privind achiziționarea a 46 de avioane militare de tipul "F-16", de fabricație americană, a căror contravaloare însumează 3,5 miliarde de dolari. Aceasta este cea mai mare tranzație de tehnică militară efectuată de Armata Poloniei și ea face parte dintr-un amplu

program de modernizare a parcului de avioane militare.

▶ SATELIȚI MILITARI.

După cum informează agențiile de știri FRANCE PRESSE și ASSOCIATED PRESS, Japonia a lansat pe orbită doi sateliți militari, a căror principală misiune este supravegherea bazelor militare și a instalațiilor de lansare a rachetelor din Coreea de Nord. Lansarea s-a realizat cu ajutorul unei rachete de tipul "H-2A", iar înscirarea pe orbită s-a făcut la 30 de secunde de la desprinderea de sol. Programul spațial nipon a fost inițiat după evenimentele din 1998, când o rachetă nord-coreeană a survolat spațiul aerian al Japoniei și a căzut în Oceanul Pacific.

▶ NOI DOTĂRI.

Agencia de presă ITAR-TASS a făcut cunoscut că, zilele trecute, compania aeriană rusă "ILIUSIN" a anunțat finalizarea programului de realizare și testare a aeronavei militare de transport "IL-76 MF". Acest nou tip de avion reprezintă o versiune modernizată a

aeronavei "IL-76", având o cabină mai spațioasă, o avionică îmbunătățită și spațiu-cargo extins. Producția de serie a acestui aparat a început la 1 mai 2003, avioanele respective intrând deja în înzestrarea Forțelor Aeriene Militare ale Federației Ruse. În paralel, compania "ILIUSIN" a început lucrările de modernizare a aeronavelor de transport de tipul "IL-76", în sensul dotării acestora cu un motor mai performant ("PS-90"). Forțele Aeriene au mai comandat proiectarea și construirea unui avion militar de transport ușor ("IL-11"). Compania "ILIUSIN" pregătește, de asemenea, lansarea pe piața rusă a avionului de transport "IL-96-300", echipat cu sisteme de navigație și comunicație moderne, aparatul fiind deja testat în zbor.

▶ ACHIZIȚIE.

La Ankara a fost semnat, la nivelul Ministerului turc al Apărării, un contract cu compania americană "BOEING" privind achiziționarea de către Forțele Aeriene Militare ale Turciei a patru aeronave de tipul "AWACS B737". Contractul permite Turciei să opteze pentru achiziționarea a încă două aparate de acest tip, dacă va fi mulțumită de performanțele aeronavelor respective. Prima livrare va fi făcută la patru ani după intrarea în vigoare a acordului – precizează agenția de presă REUTERS.

▶ INAUGURARE. Reluând o știre oficială, agenția BTA relatează că a fost inaugurat noul sistem de control aerian din cadrul Forțelor Aeriene ale Bulgariei. Evenimentul a avut loc la baza aeriană Graf Ignatievo, din sudul țării. Prin această dotare, baza Graf Ignatievo îndeplinește toate condițiile

de interoperabilitate cu Forțele Aeriene aparținând statelor membre ale Alianței Nord Atlantice și este una dintre cele mai moderne din zona Balcanilor. Sunt, de asemenea, în curs de modernizare baza aeriană Kroumovo și aeroporturile militare Bezmer și Kamentes.

ACCIDENTE AVIATICE

□ ELICOPTER "Mi-24"

(FEDERAȚIA RUȘĂ). Într-o zonă muntoasă din Cecenia a fost descoperit unul din cele două elicoptere militare rusești de tipul "Mi-24", dispărute în luna martie a.c. Potrivit VOCH RUSIEI, care a difuzat știrea, în elicopter se aflau mai mulți militari, care și-au pierdut viața în catastrofă. Se crede că aparatul a fost doborât de rebelii ceceni.

□ AVION DE LUPTĂ "MiG-23"

(INDIA). După cum informează, din New Delhi, agenția FRANCE PRESSE, un avion de luptă de tipul "MiG-23", aparținând Forțelor Aeriene Militare ale Indiei, s-a prăbușit în timpul unui zbor de antrenament, într-o zonă locuită din sudul țării, în apropierea bazei aeriene Halwara, din districtul Ludhiana. Pilotul a reușit să se catapuleze, însă trei persoane de la sol au fost lovite și și-au pierdut viața.

□ ELICOPTER "UH-60

BLACK HAWK" (SUA). Potrivit agenției ASSOCIATED PRESS, un elicopter militar de tipul "UH-60 BLACK HAWK", apar-

ținând Forțelor Terestre Americane, s-a prăbușit la Fort Drum, din statul New York. După cum a specificat purtătorul de cuvânt al Diviziei X Vânători de munte, în elicopter se aflau 13 persoane, echipele de salvare identificând doi supraviețuitori. Nu se cunosc încă împrejurările și cauzele catastrofei.

Fete în uniformă, la cursul de subofițeri

GINGĂȘIE, RÂVNĂ, MATURITATE

■ Pulsul tinereții și maturității ■ Eforturi laudabile spre ascensiunea profesională ■ La instrucția de front și instrucția focului – la fel de pricepute ca și bărbaiții ■ Un câștig de nota zece pentru viitoarea profesie ■ Privind spre viitor cu mândrie...

Totul –
ca la carte

Dovadă certă că atenția conducerei armatei este concentrată într-o mare măsură asupra corpului subofițerilor este și Cursul de pregătire pe filieră indirectă ce se desfășoară de un timp, cu bune rezultate, în structuri

Operațional Aerian Principal, ne-a prezentat rolul și importanța cursului, derularea etapelor de instruire a fetelor, finalitatea acestei acțiuni. Procesul de învățământ are un mare grad de concentrare pe aspecte concrete, de maximă importanță pentru viitoarea profesie și se desfășoară într-un timp mai scurt decât pe alte filiere. Accentul se pune, în special, pe însușirea lucrului direct

ale Statului Major al Forțelor Aeriene. Fete, una și una – am putea spune, cu dorința de a deveni cadre militare, selecționate în urma unor testări exigente, din care n-au lipsit examenele de profil, dar și de cunoaștere a limbii engleze, cu un anumit stagiu ca salariale civile, dar și intrate de puțin timp în... frontul personalului aeronautic, compun detașamentul elevelor în uniformă despre care consemnăm aceste rânduri.

Este deja a treia serie care parcurge cursul. După încheierea cu brio a primului modul, cel de pregătire militară generală, acum sunt în plin proces de instruire pe probleme de specialitate, la capătul căruia vor susține examenul de absolvire.

Domnul general de brigadă Laurentiu Maftel, locțiitorul comandantului Comandamentului

la aparatul sistemului ASOC, pe care urmează să-și desfășoare activitatea. Înțelegem că perioada de formare profesională nu se va încheia o dată cu absolvirea, ci va fi continuată în comandamente, în bazele aeriene, în vederea dezvoltării abilităților profesionale. În acest sens, se pregătesc și instructorii, care vor conduce pregătirea, asigurând echipamentele și aparatul necesare, actualizând planurile didactice.

Pe baza concluziilor desprinse de la celelalte două serii, a practicii câștigate în timp, lectorii își îmbunătățesc și ei "din mers" metodele.

Maiorul inginer Alexandru Ștefan Petricean, titularul cursului "Cunoașterea și întreținerea sistemului ASOC" ne asigură că totul se desfășoară gradual, pe baza

noutăților în materie. S-a îmbunătățit și fondul didactic. Cursul se predă după manualul elaborat de firma Lockheed Martin, în februarie 2003. Laudă râvna și interesul fetelor, dornice să ajungă la rezultatele cerute în timpul relativ scurt aflat la dispoziție. A trecut vremea în care procesul era lent, organizat parcă astfel încât să nu obosească prea mult participanții. Timpul nu mai are răbdare. Solicitățile sunt maxime. Capacitatea de efort este supusă la probe mai aspre, pe măsura cerințelor. Într-un fel, seria aceasta se confruntă cu o situație mai complicată. Majoritatea cursantelor din seriile anterioare lucraseră ca operatoare pe sistemul ASOC, știau cum funcționează, aveau experiența a doi-trei ani. În seria actuală, puține dintre fete au avut vreme să se obișnuiască întrucâtva cu noul sistem, cele mai multe fiind deprinse cu sistemul manual. Or, de la unul la celălalt, diferența este mare, însușirea cunoștințelor și deprinderilor cere timp, atenție și concentrare maxime, disponibilități intelectuale... operative. Se află, și cel de la catedră, și cele din bănci, sub presiunea timpului, a rigurozității și preciziei însușirii și efectuării lucrărilor.

Despre intensitatea muncii ne relatează și **căpitan-comandorul Florin Maniga**. Materia este densă, ritmul de studiu este adesea copleșitor. De multe ori, studiul se prelungește și după terminarea orelor de program. Cursantelor li se asigură toate condițiile pentru însușirea integrală a cunoștințelor de care vor avea nevoie la posturile ce li se vor încredința.

Despre dorința lor de autodepășire ne-a vorbit și **locotenent-comandorul Ionel Gruia**, lector la cursul "Întreținerea în acțiunile militare a structurilor din Forțele Aeriene". Am aflat astfel că fetele sunt foarte interesate să cunoască date și elemente despre locul, rolul și importanța Forțelor Aeriene, despre misiunile și structura acestora, cât și despre tot ce înseamnă poliția aeriană, stările de pregătire pentru luptă, amenajarea și utilizarea punctelor de comandă, lucrul în cadrul acestora, despre probleme de protecție etc. Sunt curioase, receptive, cer material bibliografic suplimentar. În cadrul seminarului s-au descurcat foarte bine. Ne sunt dictate și câteva nume: **Dana Bozeșan, Lucia Pârlog, Cătălina Irimia, Lucia Giura, Tana Rizea Matei, Daniela Marta, Rodica**

Chiriță, Mona Demostene.

"Ceea ce
mi-am dorit
dintotdeauna"

Cum fetele au absolvit, recent, modulul de pregătire militară generală, amintirile lor despre ce și cum a fost sunt foarte proaspete.

Lidia Ioniță este operatoare de cinci ani. La instrucția de front, n-a pregetat să învețe mișcările mai iute și cu mai multă temeinicie decât un bărbat. A avut oarece emoții când a pus mâna pe pistolul mitralieră, mai ales în poligon, dar când a trecut la pistol parcă s-a obișnuit dintr-o dată. Impactul psihologic a fost depășit ca prin minune. Ar vrea să execute cât mai des ședințe de tragere în poligon. A devenit mai sigură pe ea, mai hotărâtă. Abia așteaptă să lucreze din nou în sistem. Evident, la un alt nivel. Vede altfel activitatea de specialitate decât până acum. Dacă pentru instrucția generală a mai ajutat-o fratele ei, Florin Stan, militar angajat pe bază de contract, în activitatea de operator control spațiu aerian a inițiat-o sora ei, Cristina Paraschiv, aflată de mai mulți ani pe același post, la Divizia 1 Aeriană "Siret".

Cum este și cazul **Danei Tudoxe**. Tatăl ei este maistru militar. Mama, tot operatoare, de 20 de ani, dar n-au lucrat în tură amândouă. S-a angajat doar de șase luni. Este studentă în anul II la Academia de Științe Economice, facultate de stat. A intrat cu media 9,02. Foarte bună. Cu aproape 9 a încheiat și primul an.

Deși căzuse într-o stare de pesimism, că nu se poate descurca și cu facultatea și cu serviciul, susținută mult de părinți, a reușit să depășească momentul critic. Acum se descurcă singură. Cursul a ajutat-o să cunoască mai bine problemele, să fie mai puternică. Percepe viața altfel. Cu mai multă maturitate și chibzuință. I s-a schimbat și modul de gândire. De altfel, toate fetele cu care am discutat au recunoscut că, o dată cu celelalte schimbări, a intervenit și una de mentalitate. În special în ceea ce privește rostul lor ca viitoare cadre militare.

Cristina Pletea a fost timp de nouă ani operator manual. A mai făcut

un curs, în urmă cu trei ani, cu instructori americani. Acum, parcurgând încă o etapă, perfecționându-și pregătirea, este sigură că va face mult mai bine față cerințelor. Totul este un câștig de nota zece: "Ne-am însușit o mulțime de lucruri care duc la precizie, rapiditate în urmărirea situației aeriene. Am senzația că avem o cu totul altă răspundere. Mai la obiect. Instrucția de front și instrucția focului au fost superbe. Însuși comandantul școlii de aplicație, unde am parcurs primul modul, a venit în poligonul de tragere și a rămas plăcut surprins de calmul, sângele rece și precizia cu care am efectuat tragerile".

Ruxandra Rafail era șeful oficiului de calcul la o firmă privată. Auzind de acest curs, și-a făcut formele de lichidare și s-a îndreptat spre armată. A învățat instrucție cu soțul ei, exersând în timpul liber. După ei s-a luat și fetița lor, Alexandra, care, la numai trei anișori, știe deja să bată pasul de defilare, să ia poziția de drept și pe loc repaus: "Când a văzut prima mea fotografie în uniformă, a zis că mami e polițistă fără pistol... Simt că m-am disciplinat, abia aștept să intru în tură. Modulul acesta, al specializării, îmi place cel mai mult".

Pe **Diana Bozeșan** am cunoscut-o când avea 12 ani. Absolventă a Facultății de drept, Diana avea în intenție să intre în Colegiul de magistratură. S-a înrolat însă în frontul cursantelor: "De mică mi-am dorit să fiu în aviație, ca tata. De la sistemul manual, în care am lucrat puțin, și până la ASOC, este o mare diferență. Tata m-a ajutat mult în ceea ce învăț, în ceea ce urmează să proferez".

O scurtă vizită, în finalul documentării noastre, și la grupa din care face parte fosta noastră colegă, **Angelica Ciobăcă**. Îi stă foarte bine în ipostaza de cursantă. Urmărea cu atenție expunerea lectorului. Era numai ochi și urechi la explicațiile acestuia despre organizarea spațiului aerian, organele de dirijare, control și coordonare a zborurilor aeronavelor militare și civile. Ca de altfel, toate celelalte fete de la curs. Trecerea de la statutul de civil la cel de militar li se pare foarte interesantă, de maximă seriozitate. Învăța, cum ne spunea, și **Mihaela Ștefănescu**, multe lucruri noi, le aprofundează, sunt foarte interesate să cunoască totul în detaliu: "Suntem pur și simplu captivate de ceea ce ni se predă. Totul ne interesează, ne pasionează. Gândim altfel decât înainte. Chiar și asupra carierei noastre. Cu mai multă încredere. Cu mândrie. Cu siguranța îndatoririlor ce trebuie bine făcute".

Asadar, vești bune, tinerețe și optimism, seriozitate și multă, multă râvnă la cursul de subofițeri din structura Statului Major al Forțelor Aeriene. Fetele în uniformă au depășit cu brio greutățile începutului, conștientizează noul lor statut și depun eforturi laudabile pentru a-și însuși cunoștințele predate, pentru a-și perfecționa deprinderile de adevărate profesioniste în specialitățile în care vor fi încadrate. Bravo, fetelor, și mult succes!

În foto, de la stânga la dreapta: Lidia Ioniță, Dana Tudoxe, Cristina Pletea, Ruxandra Rafail, Diana Bozeșan

Comandor (r) PETRE BĂNA
Foto: ADRIAN SULTĂNOIU

BILANȚUL STATULUI MAJOR AL FORȚELOR AERIENE

Realizări Evaluări Obiective de viitor

În prezența ministrului apărării naționale, Ioan Mircea Pașcu, și a șefului Statului Major General, general dr. Mihail Popescu, s-a desfășurat Bilanțul activității Statului Major al Forțelor Aeriene și a structurilor subordonate în anul de instrucție 01.03.2002 – 28.02.2003. Raportul-bilanț a fost prezentat de șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general-locotenent Constantin Gheorghe, și a avut următoarea structură: ■ Stadiul reformei Forțelor Aeriene ■ Activitatea și relațiile internaționale ■ Obiective și direcții prioritare ale activității viitoare.

Dintru început, s-a apreciat că, și în anul de instrucție la care se referă bilanțul, obiectivul principal al Statului Major al Forțelor Aeriene la constituit continuarea procesului de reorganizare și operaționalizare a structurilor, incluzând desființarea unor unități, restructurarea și resubordonarea altora, în conformitate cu planul-cadru aprobat, proces necesar și obligatoriu pentru integrarea țării noastre în structurile de securitate euro-atlantice. Urmare a măsurilor întreprinse în acest sens, **la ora actuală, Forțele Aeriene ale României sunt în măsură să execute, cu structurile din componere, misiuni în afara teritoriului național, atât în teatrul de acțiuni militare, cât și pentru participarea la exerciții bilaterale sau în cadrul Parteneriatului pentru Pace. Iar procesul de reorganizare și modernizare, aflat în plină derulare, va conduce la crearea unei forțe de dimensiune mai redusă decât în prezent, dar mult mai flexibilă, interoperabilă și eficientă.**

Procesul de restructurare s-a desfășurat în conformitate cu prevederile "FORȚEI PROGRAM – 2003" și "Planului-cadru de restructurare și modernizare a Armatei României – 2002", aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, și a urmărit, în esență, aplicarea strictă a Ghidului carierei militare, optimizarea corelației directe grad-vârsta, păstrarea în bună măsură a militarilor valoroși, o nouă reasezare a cadrelor în sistemul piramidal, creșterea motivației personalului pentru cariera militară și, în final, crearea unor structuri viabile de conducere, de luptă, de sprijin în luptă și logistice, moderne, sub aspect organizatoric, și flexibile, cu o mare capacitate de dislocare, protecție și susținere, cu o putere de foc sporită și apte să îndeplinească misiuni multiple.

În vederea îmbunătățirii, în continuare, a încadrării cu personal la nivelul structurilor din componerea Forțelor Aeriene, impusă de statutul de membru al NATO, se va acționa în următoarele trei direcții principale: ♦ redistribuirea unei părți din personalul unităților care se desființează sau reorganizează către unitățile operaționalizate sau în curs de operaționalizare ♦ continuarea pregătirii pe filiera directă și indirectă a maiștrilor militari și subofițerilor în armele și specialitățile militare cu mari deficite (aviație, radiolocație, comunicații) ♦ promovarea imaginii Forțelor Aeriene prin mass-media pentru a face mai atractivă cariera militară și a îmbunătăți procesul de recrutare și retenție a personalului în sistemul militar.

La capitolul **pregătirea Forțelor Aeriene**, în bilanț s-a apreciat că, pe fondul activităților de

reorganizare structurală și de operaționalizare a unităților, programele de pregătire și de instrucție s-au desfășurat în așa fel încât să se mențină nivelul de antrenament al trupelor la standardele planificate. Parte din unități au continuat să-și perfecționeze programul de instruire, utilizând proceduri de operare și reguli de angajare potrivit standardelor NATO, altele au inițiat programe de acest gen, iar celelalte au început pregătirea pentru cunoașterea teoretică a noilor standarde de instrucție.

Instruirea în zbor a vizat, prioritar, menținerea unui antrenament care să permită îndeplinirea misiunilor ordonate și care să promoveze caracterul profesional al unităților desemnate să execute misiuni de interoperabilitate. Planul de instruire în zbor a fost îndeplinit în proporție de 89 la sută. Numărul mediu de ore/pilot în perioada analizată a fost de 116 – pentru piloții operaționali și 28 – pentru piloții neoperaționali. S-au evidențiat, în mod deosebit, profesionalismul și calitățile piloților din aviația de vânătoare, de transport și de elicoptere, care au executat, în anul de bilanț, o serie de activități de mare complexitate pentru Forțele Aeriene, numeroase misiuni în străinătate, peste 2.500 de ore de zbor în misiuni ordonate.

Instrucția de specialitate a artileriei și rachetelor sol-aer a urmărit creșterea capacității combative a tuturor structurilor în situații aeriene complexe, prin intensificarea antrenamentelor cu ținte aeriene marcate, fictive și imitate și executarea aplicațiilor tactice cu trageri de instrucție și de luptă în poligon. S-a accentuat pregătirea în comun a unităților de rachete sol-aer cu aviația în procesul pregătirii tragerilor de instrucție și de luptă din poligon și executării serviciului Poliției Aeriene, valorificându-se la maximum orele de instrucție în zbor ale aviației în folosul celor două genuri de armă (de la 25 de ore în 2001, la 76 de ore în 2002). Aprecierea tragerilor s-a făcut cu aparatul digital de măsurare obiectivă a traiectoriilor, toate unitățile obținând calificativul "FOARTE BINE".

Instrucția de specialitate a radiolocației a vizat menținerea permanentă a capacității unităților și subunităților de a îndeplini misiunile lor specifice. S-a apreciat ca un bun nivelul

cunoașterii standardelor și procedurilor NATO de organizare și executare a supravegherii radar a spațiului aerian și de distribuire a imaginii aeriene unice recunoscute.

În anul de instrucție încheiat, Forțele Aeriene au participat la **Aplicația de comandament cu transmisiuni "VULTURUL 2002"**, condusă de Comandamentul Operațional Aerian

Principal, la **Aplicația tactică de zbor cu trageri de luptă**, organizată și condusă de către Baza 86 Aeriană Fetești, și la mai multe **Aplicații cu trupe și trageri de luptă cu rachete sol-aer în Poligonul Capu Mădă**, activități încheiate cu calificative foarte bune.

Referitor la **Învățământul în Forțele Aeriene**, în bilanț s-a apreciat că acesta se află în plin proces de dezvoltare și modernizare, vizând, în principal, următoarele obiective: ♦ perfecționarea "Concepției de formare și dezvoltare profesională a personalului militar din Forțele Aeriene" și a "Modelului Absolventului" ♦ introducerea unor discipline noi în planurile de învățământ, în vederea compatibilizării cunoștințelor cu cele ale personalului militar din țările NATO, și a schimbului de experiență a specialiștilor noștri cu omologii din țările partenere ♦ implementarea programului de formare a maiștrilor militari și subofițerilor după modelul englez ♦ continuarea însușirii și perfecționării cunoștințelor de limbă engleză.

Ordinea și disciplina militară au fost apreciate drept corespunzătoare, subliniindu-se însă stringența unor măsuri imediate și de substanță pentru scăderea numărului abaterilor, pentru cunoașterea și aplicarea prevederilor legilor și actelor normative specifice, pentru creșterea răspunderii și competenței la toate nivelurile și în toate domeniile de activitate, în

vederea creării unui climat propice de muncă, necesar îndeplinirii misiunilor ce revin Forțelor Aeriene în noul an de instrucție și în perspectivă.

Activitatea de relații internaționale s-a desfășurat în conformitate cu planurile aprobate. Forțele Aeriene au selectat un număr de 124 de activități în țară și în străinătate, acoperind majoritatea domeniilor de cooperare pentru anul 2002. Au fost executate peste 500 ore de zbor în zona de conflict din Afganistan și alte câteva sute de ore în cadrul exercițiilor și aplicațiilor multinaționale, din care exercițiul "Cooperative Key – 2002", din Franța, a fost cel mai dificil, dar care a adus militarilor români binemeritate aprecieri.

Dintre Obiectivele și direcțiile prioritare ale activității viitoare reținem:

□ continuarea reformei, definitivarea structurii Forțelor Aeriene și a structurilor de comandă în concordanță cu cerințele de compatibilizare cu structurile NATO □ nominalizarea misiunilor Forțelor Aeriene potrivit cu dimensiunea lor actuală și de perspectivă □ operaționalizarea și punerea la dispoziția NATO, la sfârșitul anului 2003, a unei escadrile de "MiG-21 LanceR", a unui detașament de 4 elicoptere "IAR-330 SOCAT" și a unui detașament de 2 avioane de transport "C-130 B" □ perfecționarea procedurilor de stat major și a deprinderilor personalului pentru dislocarea și executarea unor misiuni specifice sub egida NATO, OSCE, UE sau ONU □ implementarea normelor privind integrarea României în structurile de control a spațiului aerian ale sistemului apărării aeriene a NATO □ reorganizarea structurilor logistice și implementarea procedurilor NATO privind dislocarea, rotația și redislocarea forțelor, în acord cu "Ghidul participării structurilor militare române în misiuni de sprijin al păcii" □ conceptualizarea învățământului și a instrucției în spiritul strategiei, doctinelor, prevederilor și standardelor NATO □ dezvoltarea și modernizarea, pe termen mediu și lung, a infrastructurii Forțelor Aeriene □ adoptarea programelor de instrucție în vederea asigurării unei reacții corespunzătoare unor amenințări asimetrice □ creșterea contribuției Forțelor Aeriene la solicitările NATO, în funcție de programul "Sprijinul Națiunii Gazdă" □ eficientizarea procesului de planificare și execuție logistică.

CADET-SOLDAT LA ȘCOALA AMERICANĂ

O EXPERIENȚĂ DE VIAȚĂ
PENTRU TOATĂ VIAȚA...

□ Convorbire prin INTERNET cu studentul ȘTEFAN IONUȚ FURTUNĂ

"A doua zi a început cu noaptea în cap – în jurul orei 04.00 a.m. – cu buibuituri în ușă, urlete pe hol și muzică rock la volum maxim. Ne-am schimbat în ținuta de instrucție în 2-3 minute. Cadeții-instrucțori ne apostrofau permanent, reproșându-ne faptul că suntem <<ultima cameră>>. Mai târziu aveam să aflăm că așa le spuneau tuturor... A urmat antrenamentul fizic la maximă intensitate. Dădeam tot ce aveam mai bun, iar instructorii nu pierdeau ocazia de a ne aminti, după fiecare exercițiu executat, cât de slabi și patetici suntem. La sfârșitul zilei abia ne mai mișcăm și <<datorăm>> deja comandantului de pluton, în urma corecțiilor aplicate, peste 600 de flotări.

Așa a început totul, ca un coșmar fără sfârșit. Acum, după ce am trecut prin cele șase săptămâni de instrucție și, apoi, prin următoarele 8 luni de antrenament fizic alternând cu ore de curs, pot spune cu mâna pe inimă că nu îmi pare rău. A fost o experiență de viață pe care nu mulți au șansa să o trăiască, experiență care m-a ajutat să aflăm mai multe despre mine însumi. Că nu a fost ușor o dovadă, în primul rând, cei 100 de cadeți care au renunțat în primele șase săptămâni de pregătire".

Secvențele de mai sus nu aparțin unei pelicule americane. Sunt momente reale, trăite de cadetul Ștefan Ionuț Furtună, absolvent al Colegiului Militar Liceal "Dimitrie Cantemir", din Breaza, și, în prezent, student în anul întâi la Academia Forțelor Aeriene din Colorado – Statele Unite ale Americii. În cele ce urmează vă prezentăm convorbirea purtată cu Ștefan, prin intermediul INTERNETULUI.

– Pentru început, Ionuț, te-am ruga să ne povestești cum ai ajuns studentul prestigioasei instituții de învățământ militar americane.

– Șansa de a urma cursurile Academiei Forțelor Aeriene din Statele Unite ale Americii mi s-a oferit pe când eram student în anul I la Academia Forțelor Aeriene "Henri Coandă", din Brașov. În iarna lui 2001 am participat la probele eliminatorii organizate de Direcția Management Resurse Umane, din cadrul Ministerului Apărării Naționale. Acestea au urmărit evaluarea nivelului de cunoaștere a limbii engleze, examinarea medicală și psihologică, precum și testarea condiției fizice. A doua fază a concursului s-a desfășurat în ianuarie 2002. Pe lângă probele de educație fizică, de această dată ne-au fost evaluate cunoștințele de limbă engleză cu ajutorul testelor oficiale, puse la dispoziție de Ambasada Americană. Pe 5 aprilie 2002 am susținut proba finală: interviu cu atașatul militar al Statelor Unite din România. La 15 mai 2002 am fost anunțat că peste o lună trebuia să mă prezint în Colorado Springs – SUA. Fusesem admis. Vă închipuiți ce bucurie a fost pe capul meu!

– Colorado Springs...sună bine! Descrie, te rog, primul contact cu Academia Forțelor Aeriene din SUA.

– Pe 27 iunie 2002 a început totul. Trebuia să mă prezint într-un anumit loc, între orele 8 și 16. La opt și jumătate eram acolo. Timp de o oră m-am înregistrat în baza de date a Academiei, trecând de la o măsura la alta și completând tot felul de formulare. După ce mi-am predat toate bururile personale, am primit o plăcuță pe care era înscris numele meu, însoțit de un cod de bare asemănător celor existente pe orice produs comercializat prin super market-uri. Când ne-am strâns suficient de mulți pentru a umple un autobuz, am fost direcționați către unul dintre cele parcate în apropiere. În autobuz ne așteptau doi cadeți de anul trei, însă nimeni nu ia băgat în seamă. Ne-am așezat fiecare pe unde am găsit locuri. Nu trecuse mult de la pornirea autobuzului, când comanda "Atențiune!", rostită sacadat, militărește, a acoperit zumzăitul monoton al motorului. Cei doi cadeți de an superior prinseseră viața. Au început să urle ca din gură de șarpe, amintindu-ne că din momentul în care ne luaserăm rămas bun de la cei dragi, le aparțineam lor și că singura cale de a ne câștiga locul printre cadeți este zămislișă din sudoare și sânge. Era cât pe ce să izbucnesc în râs, gândindu-mă: "Ce-o fi și cu <<vitejii>> ăștia? N-or fi dormit bine astă-noapte?" Pofta de râs mi-a pierit însă, numaidecât, când cei doi "zbiri" s-au năpustit asupra unui coleg de anul meu

care aveau să se aplice la masă: poziția de atenție, ochii în farfurie, șapte mestecături, două înghițituri (în cazul lichidelor), șapte răspunsuri de bază, modalitatea de adresare și, poate cel mai important, tonul vocii urma să fie "setat" permanent la volum maxim.

– Înțeleg că între statutul cadetului american și cel al studentului militar român există anumite diferențe. Care sunt principalele coordonate care diferențiază cele două Academii?

– La fel ca în România, anul de învățământ este structurat pe două semestre. Aici, însă, primul semestru începe în august și se sfârșește în decembrie, iar al doilea se desfășoară în perioada ianuarie – mai. Vacanța de vară este împărțită în 3 secțiuni a câte 3 săptămâni. Numai una dintre acestea o putem petrece acasă, cu familia, celelalte două fiind obligate să le desfășurăm în Academie, participând la diverse programe. În primii doi ani, programa cuprinde materii de bază – matematică, chimie, istorie, engleză, inginerie, educație fizică etc. –, oferindu-ne posibilitatea alegerii, în cunoștință de cauză, a specializării pe care o vom urma în ultimii doi ani de studii. Avem la dispoziție o gamă foarte largă de specializări – mai bine de douăzeci – din care putem alege! Pe parcursul semestrului, primim o mulțime de teme, teste,

– pentru un motiv care îmi scapă, încă, chiar și în ziua de astăzi – pe care nu l-au mai slăbit din corecții până când am ajuns la destinație, înșiruindu-mi toate motivele pentru care ar trebui să renunț din start, nefiind demn de statutul de cadet. Jocul începuse!

Țin minte că am resimțit oprirea autobuzului ca pe o mare ușurare. Dar, surpriză!... La peron ne așteptau, nu doi, ci patruzeci de cadeți aparținând aceleiași "specii" cu gură mare și plămâni foarte bine dezvoltate. Atunci am învățat adevărata poziție de "atenție", ajutat de 6 cadeți poziționați strategic în jurul meu, care țipau, toți în același timp, la doar câțiva centimetri de urechile mele. După aceea, ne-au adunat într-un fel de pluton și ne-au orientat către un traseu marcat cu săgeți portocalii, pe care a trebuit să-l urmărim în șir indian, primind, pe lângă nelipsitele corecții ale cadeților mai mari, uniforme, pantofii, tunsora "zero" și vreo trei vaccinuri. La capătul traseului portocaliu am aflat escadronul, plutonul și grupa din care făceam parte. Pe drumul către locul de cazare a trebuit să memorăm cele 7 răspunsuri de bază. O dată ajuns la destinație, a trebuit să ne prezentăm și să raportăm motivul prezenței noastre acolo. Cum nimeni nu știa formula de prezentare, a trebuit să facem câte 10 flotări pentru fiecare cuvânt din compoziția acesteia. Am fost direcționați apoi către camera mea. Numele meu se afla deja pe ușa de la intrare, ceea ce m-a impresionat deosebit de plăcut. Înăuntru mă așteptau alte plăcuțe de identificare și doi saci cu tot ce aveam nevoie, de la lenjerie de pat, pantalonii scurți, tricouri și încălțăminte, până la accesoriul pentru igiena corporală. Am fost instruiți cum să facem paturile și am trecut la ținuta de instrucție. Înainte de cină ne-au adunat pe toți pe hol, unde am făcut cunoștință – bineînțeles, în modul specific: urlat, flotări, sudoare, durere – cu cadeții însărcinați cu instruirea noastră. La cină am aflat noile reguli

lucrări și proiecte, calificativele obținute constituind 80 la sută din nota finală. Pentru celelalte 20 de procente vom sustine, în sesiune, două examene și vom prezenta două proiecte, unul dintre acestea constând în construirea și lansarea unei rachete teleghidate, cu care va trebui să atingem o țintă. Până în prezent, am construit, împreună cu echipa din care fac parte, două asemenea rachete. Diferența majoră constă, însă, în faptul că în sistemul de învățământ militar american nu există examen de licență, considerându-se că absolvirea fiecărei materii în parte este suficientă.

– Care sunt metodele de motivare utilizate în sistemul american de învățământ militar pentru susținerea performanțelor cadeților?

– Cei care obțin calificativul final mai mic decât "C" – echivalentul notei 2 pe o scară de la 0 la 4 – își pierd dreptul de a păși în unitate, până la următoarea șansă de a-și ridica nota. Eu am trecut cu bine de primul semestru, obținând calificativul B+, cu media 3,38. Principali factori motivaționali de aici sunt: posibilitatea de a zbura (după absolvire), statutul de ofițer al Forțelor Aeriene și chiar cel de student al unei prestigioase instituții de învățământ, Academia Forțelor Aeriene situându-se pe locul 5 în topul învățământului academic american.

– Să înțelegem că, la americani, zborul este o recompensă?

– Zborul este cea mai importantă recompensă! În Academie nu se zboară decât planoare. După absolvire, însă, în funcție de starea de sănătate și locul ocupat în promoție, cei declarați apti pentru zbor urmează o perioadă intensă de pregătire, pe parcursul a nouă luni, în școlile de pilotaj ale Forțelor Aeriene. Practic, acolo învăț să zboare.

– După aproape un an de pregătire în cadrul Academiei americane, cum ai defini "colegialitatea"?

– În Academie există patru tipuri de cadeți, corespunzătoare anilor de studii: soldați (anul I), subofițeri cu grade inferioare (anul II), subofițeri seniori (anul III) și ofițeri (anul IV). Așadar, pentru fiecare cadet-soldat există 3 cadeți superiori... Nu-i ușor! 90 la sută dintre activitățile desfășurate în Academie sunt organizate și conduse de cadeți. Ofițerii nu fac altceva decât să supravegheze și să sprijine deciziile cadeților. Printre noi există și fete, aproximativ 20 la sută din aripa cadeților. Acestea nu se bucură, însă, de un statut privilegiat. Singura facilitate fiind aceea că au dormitoare și săli de baie separate de cele ale băieților. Eu sunt singurul "internațional" din escadronul meu. Pentru majoritatea colegilor, sunt primul român pe care îl cunosc, iar mulți dintre ei nu mă mai întâlnit până acum nici un străin. Mi-au întâi le-am arătat pe hartă unde se află România (unul dintre ei mă întrebase dacă face parte din America de Sud). Le-am explicat, apoi, că suntem un popor latin și le-am arătat un ghid turistic pe care îl luasem de acasă. Acum, mulți dintre ei intenționează să viziteze România.

– Care a fost cea mai dificilă perioadă de până acum?

– Fiecare nouă promoție care vine în Academie este recunoscută ca făcând parte din aripa cadeților numai în momentul în care demonstrează că merită această onoare. Noi am fost recunoscuți pe 14 martie. Până atunci am fost tratați ca atare: ne deplasam numai în pas alergător și doar pe trasee marcate, nu aveam voie să ne uităm în jur, trebuia să salutăm pe toată lumea, eram permanent în poziția de atenție, iar când cineva ni se adresa nu aveam voie să folosim decât cele 7 răspunsuri de bază: "Da, domnule/doamnă!", "Nu, domnule!", "Domnule, pot să pun o întrebare?", "Domnule, pot să raportez?... Vă raportez că...?", "Domnule, nu înțeleg!", "Domnule, nu știu!", "Domnule, n-am nici o scuză!" Deosebit de dure erau și "sedintele" cu 4-5 cadeți superiori care făceau cerc în jurul meu, stresându-mi timpanele cu "încurajări" de genul: "Nu ești bun de nimic!", "N-o să faci niciodată parte din aripa cadeților!" etc. Cele mai dure erau, însă, orele de pregătire fizică, programate în fiecare zi, după cursuri. Fie că alergam cu plutonul, cu puștile în mână și tot echipamentul pe noi, fie că ne duceam într-o cameră, trăgeau jaluzelele, puneau muzica hard-rock la maximum și începea "distracția": culcat, flotări la numărătoare, genuchii sus, abdomene contra timp, genuflexiuni cu pușca deasupra capului, stat în poziția scaunului cu pușca în față și tot ce le mai trecea prin minte. Cei care nu leșinau până la sfârșitul sedinței de-abia se mai puteau mișca. Și, după această "încalzire", trebuia să ne apucăm de teme. O adevărată bucurie, mai ales când aveam de pregătit câte un eseu de 4-5 pagini pentru a doua zi.

– Pentru a încheia într-o notă optimistă, povestește-ne o întâmplare hazlie trăită în Academie.

– S-a întâmplat într-o sedință de antrenament desfășurată la intensitate maximă. Fiind legați la ochi, eram trecuți dintr-o cameră în alta, neștiind la ce trebuia să ne așteptăm după închiderea ușii. La un moment dat, am intrat într-o cameră în care se găseau câțiva cadeți "de treabă" – care ne antrenau și ne tratau ca pe niște oameni normali. Ne-au oferit prăjituri și suc și ne-au sfătuit să ne relaxăm, deoarece urmau niște camere mai dure. Ne-au mai spus că fac un top al celor mai "sadici" cadeți dintre cei care ne antrenau. La început mai timid, am început să-i identificăm pe cei care se remarcaseră pentru "merite deosebite" în acest domeniu. Pentru că ni se dădea permanent apă la moară, ne-am dat drumul la gură și am început chiar să asociem tot felul de "calificative" celor care ne făcuseră zile grele până atunci. Brus, când discuția se încinsese de-a dreptul și toată lumea râdea cu gura până la urechi, a început să "tune" muzica rock și... "sadicii" au ieșit din dulap. Vă închipuiți ce a urmat...

Convorbire realizată de locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU

ZILELE MUZEULUI MILITAR NAȚIONAL

În urmă cu 80 de ani, prin Înalt Decret Regal, semnat de regele Ferdinand I Întregitorul, în București a luat ființă Muzeul Militar Național. Suița de manifestări prin care va fi marcat acest eveniment a fost inaugurată activitățile derulate în zilele de 10 și 11 mai. Circa 5.000 de oameni, reprezentând militari din toate categoriile de forțe armate, familii ale acestora, veterani de război, elevi și studenți, cetățeni ai Capitalei au fost, în cele două zile, oaspeți ai renumitei instituții de cultură.

S-au prezentat parcul cu tehnică de luptă ce s-a aflat în decursul anilor în dotarea armatei

Deosebit de interesantă a fost întâlnirea cu cosmonautul român, generalul de flotilă aeriană ing. Dumitru Dorin Prunariu. Muzica Reprezentativă a Armatei a interpretat marșuri ostășești și cântece de promenadă.

După cum ne-a informat directorul Muzeului Militar Național, colonelul Mihail Ștefan Nicolin, manifestările ocazionate de împlinirea celor opt decenii de existență a instituției vor fi încununete de o sesiune internațională de comunicări științifice, ce va avea loc în zilele de 19-21 noiembrie 2003.

române, avioane și elicoptere militare, uniforme de la sfârșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului XX, s-au făcut demonstrații de mănuire a armei, conform Regulamentului din 1860, de către militari ai Regimentului 30 gardă și protocol "Mihai Viteazul", de călărie, de către sportivi ai Clubului Sportiv al Armatei, "STEAUA".

P.S. Neoficial, am aflat că în 9 mai 2003, la zi mare, directorul Muzeului Militar Național, colonelul Nicolin, în fotografie cu cămașă-bluză albă, a împlinit 50 de ani. Redacția "CER SENIN" îi dorește încă pe atâția în sănătate, succes și bucurie!

PETRE BĂNA

La activitățile festive, prilejuate de jubileul întreprinderii AEROSTAR din Bacău, am avut șansa de a-l întâlni pe KATSUHIKO TOKUNAGA, unul dintre cei mai importanți fotoreporteri ai lumii în domeniul aeronauticii. Apreciat de publicul larg, de profesioniștii din aviație, dar și de colegii de breaslă, fotoreporterul japonez se află de fiecare dată acolo unde se petrece un eveniment ce ține de aviație – expoziție, miting, aniversări etc.

La AEROSTAR Bacău a fost prezent aproape o săptămână, iar în luna mai se va întoarce într-o nouă misiune.

Ne-a făcut plăcere să-l întâlnim și să-i facem o fotografie pentru cititorii publicației CER SENIN.

SPATUL MEDICULUI

Personalul aeronautic, în general, și piloții, în special, sunt o categorie de oameni ultrasелеcționați la admiterea din punct de vedere medical; ca urmare, avem de-a face cu persoane ce dezvoltă performanțe vizuale excepționale. Cu toate acestea, în timp, o dată cu înaintarea în vârstă – și mă refer aici la depășirea pragului de 40-44 de ani –, apare cunoscutul fenomen de dificultate în vederea de aproape – PRESBIOPIA. Este un proces absolut fiziologic, ce ține de... "maturitate" sau de epuizarea – să spunem – a "zoom"-ului sistemului optic ocular. Cel mai frecvent, pacientul semnalează necesitatea de a îndepărta textul lecturat pentru a obține o claritate a imaginii sau semnalează oarecare dificultate la citit în partea a doua a zilei.

Acesta este momentul pentru prezentarea la oftalmolog, care, cu siguranță, îi va prescrie ochelari corectori. Lucrurile nu se opresc însă aici, pacientul având asupra sa "barometrul" care îi dictează momentul unei noi consultații medicale pentru

Să ne păstrăm lumina ochilor!

schimbarea ochelarilor de citit. Ori de câte ori sunteți nevoiți să îndepărtați textul lecturat pentru a obține claritate, este neîndoielnic că ochelarii dumneavoastră nu mai sunt cei corespunzători. Fenomenul trebuie înțeles așa cum se cuvine și acceptat ca o stare de normalitate, care, necorectată, poate genera oboseală, dureri de cap, senzație de somnolență, disconfort ocular și chiar înroșirea ochilor.

Garanzia confortului vizual ține nu doar de corectitudinea prescripției corecției optice, ci și de tipul ochelarilor aleși și de calitatea lentilei. Ochelarii cu jumătate de lentilă, așa-numiți "ochelari de conferință", sunt indicați pentru pacienții care nu prezintă vicii de refracție și au o vedere bună la distanță. Pentru cei care necesită corecție pentru distanță se recomandă ochelari cu lentile progresive, mențiți să asigure un confort vizual adecvat la toate distanțele.

Referitor la tipul de lentile recomandate – sticla organică cu tratament antireflex este varianta ideală, prezentând câteva avantaje ce o recomandă: este mult mai ușoară în comparație cu sticla minerală, este incasabilă, iar stratul antireflex aplicat reduce mult luminozitatea excesivă fie a unor zile însorite, fie a unui monitor fără cristale lichide sau, în cazul zborurilor deasupra unui plafon de nori, atenuază lumina reflectată pe suprafața acestuia.

Trebuie să înțelegem, așadar, momentul apariției presbopiei ca pe o "intrare în rândul adulților", marcată de emblematicii ochelari de citit. (va urma)

Maior dr. AURORA NICODIN,
medic primar oftalmolog I.N.M.A.S.

Expoziția pictorului Valentin Tănase

primul-ministru al Guvernului României, Adrian Năstase, de numeroase personalități din lumea artelor, de mulți iubitori de pictură.

Opera lui Valentin Tănase este, în același timp, și tandră, și uimitoare, și șocantă. O imaginație care pare a nu avea limite nutrește teme, subiecte de o varietate și de o profunzime fără egal. De la lirismul monumental al unor lucrări precum cele din seria "Cântec de sirenă", până la filozofia savant simbolizată din "Geneză" sau "Vis de primăvară", Valentin Tănase ne poartă printr-o lume de taină, pe un teritoriu al elegiei și fantasmiei. Mesajul său este uneori foarte penetrant, puternic conturat, cu efectul unui trăsnet năprasnic, așa cum ne îndreptățește să credem ciclul "Elementele". Alături, artistul ne înfățișează povești frumoase, de o transparentă fără cusur, în care

cuprinsul și necuprinsul, realul și irealul sunt topite în culori și forme geniale așezate pe pânză, cum se întâmplă cu "Vis de duminică".

Dacă am încerca să stabilim o filiație ori o caracteristică specifică a creației lui Valentin Tănase, am afla că, înainte de orice, opera este... unică. Unică prin tematică. Unică prin perfecțiunea formelor. Unică prin simplitudinea și simplitate. Unică prin sublimul părții și întregului la fiecare din lucrările sale.

Expoziția lui Valentin Tănase, dincolo de valoarea artistică aparte, cu totul deosebită, a fost una frumoasă, care, așa cum aprecia și artistul, ne-a prilejuit neuitate clipe de grație.

DUMITRU AMARIEI

ASOCIAȚIE

Primim la redacție o informație provitoare la înființarea Asociației Tineretului Român pentru Pace, Libertate, Prietenie și Progres "Tineretul Contra Terorismului și Subdezvoltării".

Într-un scurt mesaj, președintele noii asociații, domnul Romică Adrian Vlad, ne înfățișează scopurile generoase ale acesteia, scopuri direcționate spre formarea și consolidarea unui climat social sănătos, mai cu seamă prin antrenarea tinerilor la acțiuni care să îndepărteze, să combată infracționalitatea, intoleranța, indiferența, precum și cauzele sărăciei, ale instrăinării.

Organizația își propune să-și atingă scopurile prin acțiuni de cele mai diverse forme (culturale, artistice, sportive) la care va invita și tinerii din cadrul Armatei României – ofițeri, subofițeri, militari angajați pe bază de contract, militari în termen.

Consemnăm cu bucurie cele de mai sus și-i dorim asociației noi înființate succes deplin.

Sărbătorirea, la 9 mai, a Proclamației Independenței României, a Zilei Victoriei repute în cel de-al doilea război mondial asupra fascismului și a Zilei Europei, a prilejuit organizarea și desfășurarea unor activități religioase, reprezentanți ai conducerii Ministerului Apărării Naționale, ai Statului Major General, veterani de război, în frunte cu președintele Asociației lor Naționale, generalul (r) Marin Badea Dragnea, au evocat

PREȚUIREA EROILOR

comemorativă și de omagiere a celor ce s-au jertfit pentru împlinirea acestor momente istorice. Astfel, la monumentele din Capitală și din țară înălțate în memoria militarilor români și străini, la cimitire unde își dorm somnul de veci eroii, la ceremonialele militare și glorioasele lor fapte de arme și au depus coroane de flori. La aceste activități, ca și la cele dedicate Zilei Europei au participat cadre din Capitală și în rezervă sau în retragere din Forțele Aeriene, veterani aviatori și din celelalte arme ale structurii categoriei noastre de forțe.

DIALOG CU CITITORII

Comandor (r) IOAN MORARIU: Articolul dumneavoastră despre "Regimentul 282 aviație cu reacție bimotoare", deși foarte documentat, prin mărimea lui depășește, din păcate, posibilitățile noastre de publicare. După cum ați constatat, chiar și la anumite aniversări ale unităților și marilor unități de aviație am reprodus, în rezumat, datele cele mai semnificative din viața unor asemenea eșaloane. Din câte cunoaștem, o seamă de momente din activitatea acestei unități pe care ați comandat-o între anii 1955-1961 au fost reproduse, grație și informațiilor furnizate de dumneavoastră, în lucrarea comandorului Paul Sandachi "Aviația de luptă reactivă în România". Materialul pe care ni l-ați trimis, îmbogățit cu alte date și evenimente, ar putea constitui subiectul unei monografii de succes. În acest sens, v-am sugera să luați legătura și cu alți comandanți și piloți renumiți ai fostei unități de cercetare-bombardament de la Fetești, ale căror amintiri pot contribui la un suport mai solid și, în același timp, mai nuanțat al lucrării.

Căpitan (r) DUMITRU CIOCOREANU: Într-un număr anterior al revistei noastre am consemnat despre comunicarea prezentată de dumneavoastră la ședința Asociației Române pentru Propaganda și Istoria Aeronauticii, care a celebrat o sută de

ani de aviație. Întrucât textul pe care ni l-ați pus la dispoziție, și pentru care vă aducem mulțumirile noastre cele mai sincere, relevă multe lucruri cunoscute, nu-l putem găzdui integral în spațiul revistei noastre. Consemnăm doar referirile la avioanele militare cu motoare cu reacție, de diferite tipuri și utilizări, care ajung la viteze de 3-4 Mach, urmate de avioane invizibile, nedetectate de radar, între care și avionul "Aripa zburătoare", fără ampenaj, care atinge viteza de 4-5 Mach. Suntem întru totul de acord cu afirmația dumneavoastră din final: Da, aviația a schimbat fața lumii și regulile războiului, ducând civilizația umană pe cele mai înalte culmi, din ea dezvoltându-se și ramura "Astronautică".

Articolele despre diferite tipuri de avioane și performanțele lor sunt în atenția redactorului nostru de specialitate.

Comandor (r) MIHAI BĂETANU: Așa cum v-am mai informat, despre Monumentul Aviației din Buzău am relatat la scurt timp de la dezlăsură acestuia. Ni se pare deosebit de prețios documentul de pe Internet, realizat de unul dintre camarazii dumneavoastră, care ne dă o imagine mai sugestivă asupra așilor aviației de vânătoare române din cel de-al doilea război mondial. Pentru informarea cititorilor reproducem câteva nume de referință și victoriile aeriene

realizate: Constantin Cantacuzino-Băzu – 56 de avioane doborâte; Alexandru Șerbănescu – 47; Ion Milu – 45; Constantin Rosariu – 27; Vasile Gavrilu – 24; Ion Mucenica – 24; Tudor Greceanu – 20 ș.a.m.d.

Comandor (r) MARIUS PESCUS: Constatăm cu bucurie că rămâneți un neobosit colecționar de obiecte și documente referitoare la aeronautica națională și mondială. Aprecieri consecvența și bunăvoința cu care căutați să ne înțeați la curent nu numai cu noile achiziții, ci și cu demersurile dumneavoastră pentru ca unele date ce țin de momente importante din aviație să fie cât mai corecte. Cele despre data exactă a înființării ARPA, de pildă, ca și despre numărul avioanelor din "Escadrila Albă".

Comandor (r) MIHAI FITCAL: Am citit și noi cartea în care un cunoscut elicopterist militar își face, aproape în exclusivitate, propriul său elogiu. Fiind o lucrare în mare parte autobiografică, gestul pare normal. Nu este singurul caz. Referiri mai ample la ce au însemnat elicopterisții în perioada la care se referă cartea își vor găsi, sperăm, locul în volumul aflat, deocamdată, tot în faza de tatonări, după regretata dispariție a comandorului (r) Liviu Tomi. Ideea nu trebuie abandonată. Dar pentru ca ea să prindă viața este de așteptat și angajarea altor persoane. O angajare și materială, desigur, nu numai intențională.

DIALOG CU CITITORII

O veste bună:

Cabana Aviatorilor are viitor!

Anul trecut, un incendiu ne-curător a distrus aproape în întregime Cabana "Oltul" sau Cabana Aviatorilor, cum i se mai spunea. Pagubele materiale au fost deosebit de mari. Practic, din clădire a mai rămas în picioare doar parterul, celelalte două niveluri fiind înghițite de flăcări.

Astfel, personalul navigant din aviația militară a pierdut cel mai important (și cel mai îndrăgit) loc de recuperare, plasat într-o zonă de un pitoresc deosebit, în apropiere de Poiana Brașov.

Cabana "Oltul" are o istorie care începe prin 1937. După ce a aparținut vânătorilor de munte, după ce, într-o vreme, a fost centru de recrutare, în 1957 intră în administrarea Forțelor Aeriene ale României.

Având în vedere lipsa cronică a

fondurilor, situația de la Cabana Aviatorilor nu se va remedia imediat, dar există certitudinea că vechiul edificiu va fi refăcut și, în plus, alături, se va ridica încă un corp de clădire.

Fiindcă, în acest moment, totul se află în fază de proiect, ne-am adresat colonelului arhitect Simion Asandei, din cadrul Centrului de Proiectări Construcții Militare, pentru a ne face câteva precizări cu privire la ceea ce urmează să se întâmple cu Cabana Aviatorilor. Foarte amabil, domnia sa ne-a înfățișat cum s-a gândit viitorul amplasament și, mai mult, ne-a pus la dispoziție câteva imagini ale noului corp de clădire.

Așadar, construcția veche va fi refăcută respectându-se arhitectura exterioară anterioară. La parter vor fi amplasate bucătăria și sălile de mese,

la nivelul doi cabine cu posibilități de refacere sub îndrumare medicală (fizioterapie, de pildă), iar la nivelul trei va fi amenajată o sală dotată cu mijloace necesare antrenamentului și pregătirii fizice.

Corpul nou va fi construit în apropierea celui vechi, după formula **parter plus trei etaje, plus mansardă**. La parter vor fi amenajate încăperi pentru recreere (bibliotecă, jocuri etc.), iar la nivelurile superioare se vor afla 30 unități de locuit (garsoniere și 2-3 apartamente), spațioase și dotate modern.

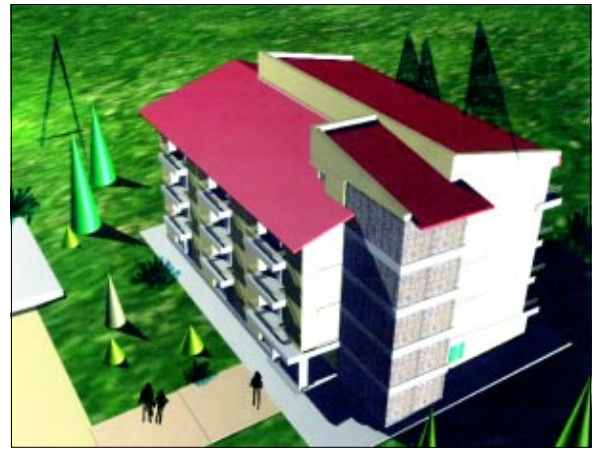
După cum se poate observa, plecând de la destinația lor, cele două clădiri sunt complementare, nu vor putea funcționa una fără cealaltă. De aici și necesitatea ca acestea să fie construite concomitent.

Și încă un amănunt: construcțiile vor fi legate între ele de o amenajare de tip tunel, ceea ce va îndepărta neplăcerile pricinuite de eventualele condiții meteorologice nefavorabile.

Faza de proiect se va încheia în vara aceasta, vara anului 2003, construcția urmând să aibă loc în următorii cinci ani. Sigur, cinci ani reprezintă o perioadă destul de lungă, dar estimarea este în legătură cu mijloacele financiare care ar putea fi repartizate pentru realizarea acestui proiect.

Iată o veste bună, o perspectivă binemeritată de oamenii care s-au dedicat uneia dintre cele mai complicate și mai periculoase profesii – aceea de pilot militar, de luptător aerian.

DUMITRU AMARIEI

Fotografia din stânga: Cabana Aviatorilor – așa cum arăta înainte de incendiu. Imaginile din dreapta reproduc două perspective din proiectul noului corp de clădire.

Fotbal

E bun și argintul...

Cu două etape înaintea finalului de campionat, lucrurile s-au clarificat în ce privește ierarhia pe podium în actuala ediție la fotbal. RAPID are un avans de 8 puncte, față de a doua clasată, STEAUA, și și-a asigurat deja, după remiza cu FC NATIONAL, din etapa a 28-a, titlul de campioană a României în ediția 2002/2003. Să fim sportivi și să le adresăm învingătorilor sincere felicitări și succes în Liga Campionilor! Iar noi, fanii roș-albaștrilor, chiar dacă am sperat la mai mult, acum trebuie să ne mulțumim și cu argintul, adică locul secund pe podiumul de premiere, în cadrul unei ediții deosebit de agitate, marcată, printre altele, de acuzații de blatură și grave erori de arbitraj. Nu insistăm, acum, asupra concluziilor finale, pe care le vom insera numai după încheierea campionatului.

Să spunem doar că, în retur, roș-albaștrii au evoluat mult mai bine decât în tur, echipa s-a omogenizat, a câștigat în valoare și în maturitate.

Și dacă elevii lui Victor Pițurcă n-ar fi risipit nonșalant puncte mari în meciurile disputate acasă (cel puțin patru!) și nu ar fi cedat în finalul partidei de la Piatra Neamț, cu CEAHLĂUL, și la Constanta, cu FARUL, cu siguranță aceștia ar fi putut îmbrăca tricourile de campioni. Oricum, actualul **team** stelist este bine cotate, dispune de individualități certe, de perspectivă (Rădoi, Răchită, Florentin Dumitru, Aliuță, Oprîță, Boștină, Paraschiv), are un portar de mare talent (Martin Tudor) și un atacant autentic (Claudiu Răducanu), care conduce detașat în clasamentul golgheterilor. Și în meciul cu UTA, de la București, băieții noștri au făcut demonstrație de virtuozitate, însă, din păcate, doar după ce orgoliul le-a fost rănit (0-1, în minutul 35, apoi 5-2, în final). Se vede treaba că antrenorii trebuie să găsească, de fiecare dată, motivații puternice, reale, pentru jucători, să-i mobilizeze la eforturi maxime indiferent de adversar sau de miza partidei.

Să sperăm că și ultimele două meciuri rămase de disputat vor fi tratate cu seriozitate, pe temeinicie și fair play. Suporterii steliștilor așteaptă de la favoriții lor spectacol, dar și pragmatism, performanță, alte și alte trofee în vitrină.

NICOLAE RĂDULESCU

La Campionatul Militar de Orientare

Reprezentanții Forțelor Aeriene au avut prestații de la BUNE la EXCELENTE

În împrejurimile cunoscutei stațiuni balneoclimaterice Govora, s-au desfășurat întrecerile Campionatului Militar de Orientare. Forțele Aeriene au fost reprezentate de echipele Școlii de Maiștri Militari și Subofițeri din Mediaș, Academiei din Brașov și Statului Major al Forțelor Aeriene.

Echipa Statului Major al Forțelor Aeriene a ocupat locul întâi la masculin și locul doi la feminin. De asemenea, echipa Statului Major al Forțelor Aeriene a cucerit locul întâi la spectaculoasa probă de stafetă.

În întrecerea instituțiilor militare de învățământ, echipa școlii de la Mediaș a ocupat locul întâi la masculin și locul trei la feminin. La stafetă, s-a situat pe locul doi. Lotul Academiei de la Brașov s-a situat pe locul trei la întrecerea băieților.

Iată și componența celor trei echipe. Statul Major al Forțelor Aeriene a fost reprezentat de **locotenent-comandorul Emil Hecico, militarul angajați Ciprian Popa și Radu Zete, soldatul Paul Brobescu, salariațele civile Nicoleta Voicilă, Atena Constantin și Luminița Ștefan.**

Școala de la Mediaș a avut următorul lot: **elevii caporalii Ion Pupăză, Claudiu Simion și Andrei Schuller, elevii frunțași Constantin Cojocaru Daniela Pârnu, Vasilica Condurache și Cristina Stoica. Antrenor – maistrul militar Iosif Saroși, șeful lotului – Gheorghe Pascu.**

Lotul de orientare al Academiei de la Brașov: **studentul-sergent Marius Tudor, studentul-sergent Liviu Găină, studentul-frunțași Simion Marian. Șeful lotului – Ionuț Dinu. Felicitări tuturor!**

Redacția "CER SENIN"

Șoseaua București-Ploiești,
km. 10,5, sector 1, București
Telefon/Fax: 021/231. 53. 82

E-mail: cersenin@roaf.ro

ISSN 1582-6317. B 222.03; C 1011.00

REDACTOR -ȘEF:
DUMITRU AMARIEI;

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:
căpitan CRISTIAN PREDĂ;
REDACTOR DE RUBRICĂ:
locotenent CIPRIAN PĂTRAȘCU;

REDACTORI PRINCIPALI:
PETRE BĂNĂ,
NICOLAE RADU;
PROCESARE TEXTE:
LEANA TUDORAN;
CORECTURĂ:
ANDREIA LUNGU;

TEHNOREDACTARE:
LUCIAN TEODORESCU;
FOTOREPORTER:
ADRIAN SULTĂNOIU

TIP-RIT LA
C.C.A. INTACT S.A.